

Polymerization
Quarterly, 2013
Volume 3, Number 2
Pages 47-58
ISSN: 2252-0449

Applications of Polymeric Reagents in Chemical Library Generation

Seyed Hamid Salimi*, Fezeh Aryanasab, and Ali Reza Banazadeh

Department of Polymer and Petrochemicals, Standard Research Institute,
P.O. Box: 31745-139, Karaj, Iran

Received: 1 May 2013, Accepted: 9 July 2013

Abstract

Considering the ever increasing activities in research laboratories of pharmaceutical and agricultural industries to synthesize new compounds, the necessity of designing new processes with greater time efficiency, which may lead to more structural variation seems highly plausible. As part of the dramatic changes associated with the need for preparing compound libraries in pharmaceutical and agrochemical research laboratories, industries search for new technologies allow for the automation of synthetic processes. In practical terms, in addition to designing new equipment, the synthesis must also be designed so that the reactions can be carried out with the equipment. In this context, using polymeric reagents is quite useful. Extraction and chromatographic purification can be avoided by using these reagents, and so robots can carry out all the manipulations required. This review is aimed to highlight some of the most important applications of these promising materials in chemical library generation and synthesis of natural products.

Key Words

synthesis,
polymeric reagent,
solid-supported reagent,
polymeric catalyst,
natural product synthesis

(*) To whom correspondence should be addressed.
E-mail: hamidsalimi@gmail.com

کاربرد واکنشگرهای پلیمری در سنتزهای کتابخانه‌ای

سید حمید سلیمی*

کرج، پژوهشگاه استاندارد، گروه پژوهشی پتروشیمی، صندوق پستی ۳۱۷۴۵-۱۳۹

دریافت: ۱۳۹۲/۲/۱۱، پذیرش: ۱۳۹۲/۴/۱۸

چکیده

حجم زیاد فعالیت‌های پژوهشی در شرکت‌های بزرگ داروسازی و تولید مواد شیمیایی کشاورزی، صنایع را بر آن داشته است تا به دنبال خودکارسازی در آزمایشگاه‌های پژوهشی خود باشند. در این زمینه افزون بر طراحی دستگاه‌های مناسب، سنتزها نیز باید طوری طراحی شوند که با این دستگاه‌ها قابل انجام باشند. در این میان، کاربرد واکنشگرهای پلیمری می‌تواند بسیار مفید باشد. در این روش‌ها، می‌توان از استخراج و خالص‌سازی با ستون کروماتوگرافی اجتناب کرد. بنابراین، روبات‌ها می‌توانند همه عملیات را در زمانی کوتاه انجام دهند. در این مقاله به بررسی انواع مختلف واکنشگرهای پلیمری و کاربرد آنها در سنتز هدفمند و همزمان مجموعه‌ای از مشتقات یک ترکیب آلی که به تولید کتابخانه‌ای معروف شده است و همچنین کاربرد آنها در سنتز کامل ترکیبات طبیعی پرداخته می‌شود.

سید حمید سلیمی

فضه آریانسپ

علیرضا بنازاده

وازگان کلیدی

سنتز،
واکنشگر پلیمری،
واکنشگرهای تثبیت شده بر سطح جامد،
کاتالیزور پلیمری،
سنتز کتابخانه‌ای

* مسئول مکاتبات، پیام‌نگار:
hamidsalimi@gmail.com

دگرگون ساخت. تقریباً ۳۰ سال بعد، این روش اساس شیمی ترکیبی را فراهم ساخت. نیاز به سنتز سریع و همزمان مجموعه‌ای از ترکیبات در تحقیقات دارویی، نیروی محرك چنین پژوهش‌هایی بوده است. کاربرد بسترهای جامد، بهویژه پلیمرها، امکان استفاده از سامانه‌های روباتی و تمام خودکار را برای سنتز مجموعه‌ای از ترکیبات آلی در زمانی اندک فراهم می‌آورد. از این رو، این شیوه در کانون توجه آزمایشگاه‌های تحقیقاتی شرکت‌های بزرگ داروسازی قرار گرفته است [۵-۷].

بسترهای پلیمری [۵,۶] را می‌توان به حالت‌های مختلف به کار گرفت (شکل ۱)، که به اختصار عبارت‌اند از:
الف- سنتزهای فاز جامد، سنتزهای نوع مریفیلد (Merrifield-type synthesis)

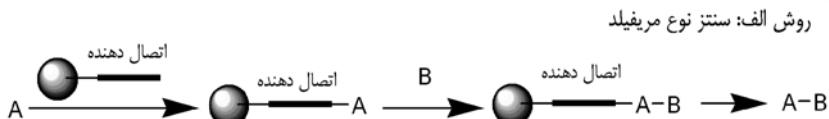
ب- واکنشگرها و کاتالیزورهای بر پایه پلیمر،
ج- زدایشگرها برپایه پلیمر (polymer supported scavengers) و
د- خالص‌سازی بهروش گیراندازی- رهاسازی (catch-and-release purification)

سنتزهای فاز جامد (سنتزهای نوع مریفیلد)

در این روش، این سوبستر است که به بستر متصل شده و در آخرین مرحله از بستر جدا می‌شود. گرچه تاکنون سنتزهایی از نوع مریفیلد موقوفیت‌های بی‌شماری را کسب کرده‌اند، اما محدودیت‌های چنین

در آغاز هزاره سوم، بشر با چالش‌های بی‌شماری دست به گربیان است. در حالی که کشف داروهای جدید برای درمان بیماری‌های نوظهوری همچون ایدز، نیازمند پژوهش‌های گسترده‌ای است، گزارش‌های دل‌سردکننده‌ای از مقاومت برخی باکتری‌ها به آنتی‌بیوتیک‌های متداول به گوش می‌رسد. در حوزه کشاورزی نیز وضعیت چندان بهتر نیست و موارد بسیاری از مقاومت آفات به سوم وجود دارد. این موضوعات، حجم زیاد فعالیت‌های پژوهشی را در آزمایشگاه‌های شرکت‌های عظیم داروسازی و تولیدکننگان سوم دفع آفات نباتی برای تولید مواد جدید و اثربخش به دنبال داشته است که خود نیازمند طراحی روش‌های کارآمدتر سنتزی است. هنر سنتزهای آلی به مرحله مهمی در توسعه خود دست یافته است. گرچه روش‌های بسیار عالی برای سنتز مولکول‌های هدف بسیار پیچیده وجود دارد، با این حال هنوز نیاز به فرایندهای جدیدی که تمیزتر و کارآمدتر باشند و در زمانی کوتاه‌تر انجام گیرند، احساس می‌شود. در این راستا، صنایع به دنبال فناوری‌های جدیدی اند که خودکارسازی فرایندهای سنتزی را در آزمایشگاه‌های تحقیقاتی امکان‌پذیر سازد [۱].

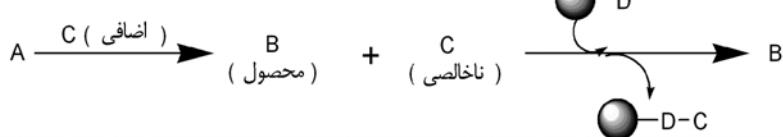
از زمان کارهای پیشگامانه مریفیلد [۲-۴]، بسترهای پلیمری به عنوان ماتریس‌های نامحلول در سنتزهای آلی، مورد توجه فزاینده‌ای بوده‌اند. روش فاز جامد، سنتز پلی‌پیتیدها و پلی‌نوکلئوتیدها را

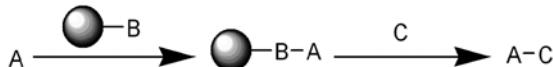
روش ب: واکنشگرها و کاتالیزورهای بر پایه پلیمر

روش ج: زدایشگرها برپایه پلیمر

روش د: خالص‌سازی به روش گیراندازی - رهاسازی

شکل ۱- کاربردهای مختلف بسترهای پلیمری در سنتزهای آلی [۶].

هم‌زمان مجموعه‌ای از مشتقات یک ترکیب آلی (تولید کتابخانه‌ای، library generation) و سنتزهای چندمرحله‌ای ترکیبات طبیعی مناسب است. مزایای این روش به طور خلاصه به شرح زیر است [۵,۶]:

- استحصال (work-up) واکنش بسیار آسان است و به راحتی و تنها با صاف کردن می‌توان واکنشگرهای بر پایه پلیمر را از مخلوط واکنش جدا کرد.

- امکان استفاده از واکنشگرهای اضافی برای هدایت واکنش در جهت تکمیل وجود دارد، بدون آنکه در استحصال نهایی مشکل خاصی ایجاد شود.

- واکنشگرهای کاتالیزورهای بر پایه پلیمر ایمن‌تر و پایدارتر و دارای سمیت کمتری هستند. به علاوه کار با آنها نیز آسان‌تر است.

- قابلیت استفاده مجدد از واکنشگر مصرف شده پس از بازیابی و احیا وجود دارد.

- گزینش پذیری‌های جدید یا بهتر وجود دارد.

- به مقایسه رسانی و بهینه‌سازی واکنش آسان است.

- تعقیب پیش‌رفت واکنش با استفاده از روش‌های متداول همچون کروماتوگرافی لایه نازک (TLC) امکان‌پذیر است.

- واکنشگرهای پلیمری را می‌توان در سامانه‌های جریانی به کار گرفت.

- از واکنشگرهای پلیمری می‌توان برای خالص‌سازی مخلوط واکنش از ناخالصی‌ها و محصولات جانبی بهره جست.

در این مقاله، پس از نگاهی گذرا به پیشینه تاریخی کاربرد بسترها پلیمری در سنتزهای آلی، به بررسی دلایل کاربرد سامانه‌های خودکار در آزمایشگاه‌های پژوهشی پرداخته می‌شود. در ادامه، به طور اجمالی به برخی از کاربردهای واکنشگرهای پلیمری در سنتزهای آلی اشاره می‌شود.

پیشینه تاریخی

نقطه عطف سنتزهای فاز جامد به دهه ۱۹۶۰ میلادی و سنتز فاز جامد پیتید [۲] و اندکی پس از آن ارائه دستگاهی برای انجام این واکنش توسط بروس مریفیلد (R. Bruce Merrifield) [۳]. مریفیلد (شکل ۲) در مقاله‌ای که در سال ۱۹۶۵ در مجله Science به چاپ رساند [۴]، عنوان می‌کند: تنها کار لازم برای سنتز یک زنجیر پلی‌پیتیدی شامل پمپ کردن حلال‌ها یا واکنشگرهای مناسب به داخل یا خارج ظرف در توالی مناسب یا زمان مناسب

روشی در مقایسه با سنتزهای انجام گرفته در فاز محلول قابل تأمل است [۵,۶]:

- تعقیب پیش‌رفت واکنش، با وجود روش‌های پیش‌رفته توسعه یافته در سال‌های اخیر برای سنتزهای فاز جامد، چندان ساده نیست.

- به دو مرحله سنتز اضافی یعنی اتصال ماده اولیه به رزین و جداسازی محصول از آن نیاز است.

- گاهی به دلیل بارگذاری یا تورم کم رزین، لازم است حلایی به کار گرفته شود که برای واکنش مورد نظر بهینه نیست.

- بهینه‌سازی مجدد شیمی فاز محلول روی بستر جامد مورد نیاز است.

- شرکت هر موضع عامل‌دار در واکنش لازم است.

- این نوع سنتزهای در مقایسه با سنتزهای فاز محلول کندتراند. برای غلبه بر دست‌کم بخشی از این مشکلات و ترکیب جنبه‌های مفید روش‌های فاز جامد و محلول، روش‌های نوید بخشی در دهه‌های اخیر توسعه یافته‌اند (ب و ج) [۶,۵].

واکنشگرهای کاتالیزورهای بر پایه پلیمر (واکنشگرهای پلیمری) در این روش، واکنشگر یا کاتالیزور بر پایه پلیمر موجب تبدیل شیمیایی ترکیب سوبستراتی می‌شود که در محلول وجود دارد. تاکید بر این نکته ضروری است که در این روش، در تمایز آشکار با شیوه قبلی، سوبسترا به بستر متصل نیست.

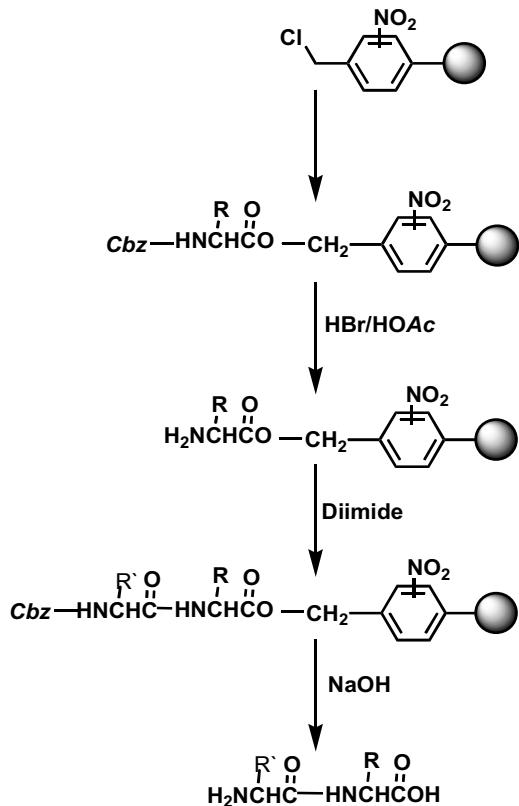
زادیشگرهای بر پایه پلیمر

در این روش، واکنش‌ها کاملاً در محلول انجام می‌گیرند. در انتهای واکنش از طریق بستری که به طور گزینشی با ناخالصی‌ها و محصولات جانبی واکنش می‌دهد (زادیشگر)، محصول مورد نظر خالص‌سازی می‌شود.

خالص‌سازی به روش گیراندازی - رهاسازی

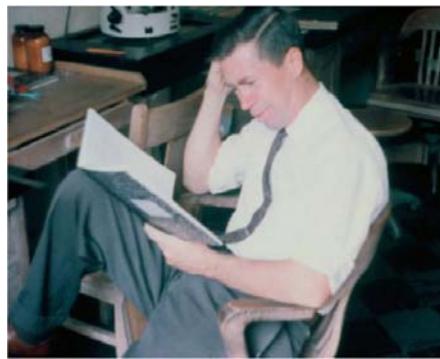
در این روش، بر عکس روش پیشین، محصول نهایی به طور گزینشی با واکنشگر پلیمری واکنش داده یا جذب آن می‌شود. پس از جداسازی ناخالصی‌ها از راه شستشوی بستر با حلال و صاف کردن، محصول خالص با تبدیلی دیگر از پلیمر به درون محلول آزاد می‌شود.

بهره‌گیری از واکنشگرهای پلیمری اثر شگرفی بر شیمی دارویی داشته است. در بیشتر موارد، جداسازی بستر از مخلوط واکنش آسان است و بنابراین می‌توان تمام عملیات لازم را با روبات‌ها انجام داد. از این رو، شیوه مزبور برای سنتزهای موازی و تولید

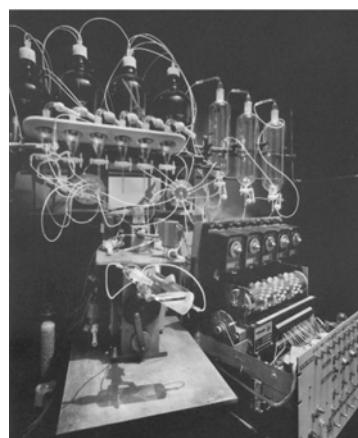
صرفه جویی در زمان و کار و از آن مهمتر بهره و خلوص بیشتر پیتیدهای هدف می شد. گرچه یکی از اولين داوران مقاله مريفيلد معتقد بود [۸] که باید از اين روش اجتناب کرد، چون اصول اساسی شيميی آلى را نقض می کند. ولی، آسانی سنتز چه از نظر زمان و چه از نظر کار در مقایسه با سنتزهای متداول فاز محلول به حدی بود که علاقه شدید دانشمندان را برانگيزد.

بروس مريفيلد سرانجام به خاطر تلاش هایش در اين زمینه، جایزه نوبيل را از آن خود ساخت. یکی از دانشجویان وی در دهه ۶۰ ميلادي به نام گارلنند مارشال (Garland R. Marshall) در اين باره می گويد [۸]: روزی یکی از شيميدانان برجسته آن دوره يعني سر رابت رابینسون (Sir Robert Robinson)، برنده جایزه نوبيل، به ديدار بروس آمد. مريفيلد از ديدار چنین شخصيتی در آزمایشگاهش بسیار هيجان زده بود. به هنگام ترک آزمایشگاه، رابینسون مرا به گوشهای کشید و گفت: تو افتخار همکاری با مرد بزرگی را داری. او سپس ادامه داد که مصمم است، بروس را برای دریافت جایزه نوبيل نامزد کند. مارشال می افزاید: من برای ۲۰ سال منتظر اين موضوع بودم، تا سرانجام در ۱۷ اکتبر ۱۹۸۴، خبر اعطای نوبيل به مريفيلد از استهکلم اعلام شد و شب زنده داری های هر ساله من در ماہ اکتبر برای شنیدن اين خبر به بار نشست.

شکل ۲- بروس مريفيلد به همراه دفترچه ياداشتش در دانشگاه راکفلر در اوایل دهه ۶۰ ميلادي [۸].

است. وی برای اين سنتز دستگاهی طراحی کرد که به طور استثنایي مشابه دستگاه های سنتز پیتید امروزی است. اين دستگاه (شکل ۳) هم اکنون در موزه ای در شهر واشنگتون نگهداری می شود [۸]. مريفيلد، از پلی استيرن شبکه ای شده با دی وینيل بنزن که عامل دار و نيتروژن دار شده بود، برای سنتز یک تتراپیتید بهره جست (شکل ۴) [۲]. اين پلیمر عامل دار شده با آمينواسیدی که گروه آمينوي آن با گروه کربوپنزوكسی محافظت شده بود، واکنش داده شد. برای محافظت زدایی از گروه آمينوي محصول، مريفيلد از مخلوط HBr/HOAc استفاده کرد. برای گسترش زنجیر، محصول با آمينواسید محافظت شده با گروه کربوپنزوكسی دیگری واکنش داده شد. در پایان، اتصال پلیمری از راه صابونی شدن شکسته شد. تنها کار لازم برای سنتز زنجیر پلی پیتیدی، پمپ کردن حلal ها یا واکشگرهای مناسب به داخل یا خارج ظرف حاوی پلیمر در زمان و توالی مناسب بود. برای مريفيلد روشی بود که سادگی مراحل درگیر در اين فرایند، امكان خودکارسازی آن را فراهم می آورد. بنابراین، او دستگاهی ساخت که همه اين مراحل را به طور خودکار انجام می داد [۳،۴]. اين دستگاه منجر به

شکل ۳- یکی از نمونه های اولیه سنتزگرهای خودکار [۸].

مناسب است. کارهایی که برای اکثر افراد کسل‌کننده است، ولی به توجه زیادی نیاز دارند. به علاوه، این سامانه‌ها را می‌توان طوری برنامه‌ریزی کرد که در طول مدت شب یا تعطیلات آخر هفته بدون نیاز به مراقب کار کنند. امکان نظارت از راه دور با web-cam، ایمیل یا تلفن همراه امکان‌پذیر است. می‌توانید در سواحل کارائیب بنشینید و واکنش را کنترل کنید! در نهایت، این دستگاه‌ها از اینمی زیادی برخوردارند و تماس شیمیدان با مواد شیمیایی را کاهش می‌دهند [۱].

کاربرد واکنشگرهای پلیمری در سنتزهای آلی

انجام واکنش‌ها به‌طور موازی و به‌کارگیری مواد پلیمری به عنوان واکنشگر در واکنش‌ها یا به عنوان زادی‌شگر برای زدایش واکنشگرهای اضافی و ناخالصی‌ها از محیط واکشن راهکارهایی هستند که اثر شگرفی را بر شیمی دارویی داشته‌اند. استفاده از واکنشگرهای برقایی رزین و زدایشگرها به سرعت در حال رشد است. این مسئله به دلیل مزایای آنها در کمک به استحصال و خالص‌سازی و مناسب بودن آنها برای فرایندهای خودکار است [۵-۷]. در این بخش به طور خلاصه به معرفی برخی از کاربردهای واکنشگرهای پلیمری در سنتز مواد پرداخته می‌شود.

خالص‌سازی

جداسازی مقادیر اضافی از یک واکنشگر، ماده اولیه واکنش نداده یا محصول در انتهای واکنش، مرحله‌ای بحرانی در هر سنتز آلی است. با بهره‌گیری از واکنشگرهای پلیمری می‌توان از استخراج و خالص‌سازی با کروماتوگرافی اجتناب کرد که به طور معمول در سنتزهای مرسوم استفاده می‌شود. در ادامه، برخی از مهم‌ترین روش‌های خالص‌سازی با کمک پلیمرها توضیح داده می‌شود [۱۰، ۱۱].

زادایشگرهای پلیمری

زادایشگرها رزین‌هایی عامل دارند که با ناخالصی‌های موجود در مخلوط واکنش، به‌طور گزینشی واکنش می‌دهند. پس از اتمام واکنش، ناخالصی‌های واکنش داده با رزین را می‌توان به راحتی تنها با صاف کردن جدا کرد و محصولات خالص را به دست آورد. زدایشگرها را می‌توان به دو دسته زدایشگرها یونی (واکنشگرهای اسیدی یا بازی) و زدایشگرها کووالانسی (واکنشگرهای الکترون‌دوست یا هسته‌دوست) تقسیم‌بندی کرد (شکل ۵).

پیش‌رفتهای بعدی که در دهه‌های ۶۰ و ۷۰ میلادی رخ داد، به اصلاح سامانه‌های کنترل کامپیوترا و کاربرد این روش‌شناسی برای سایر اولیگومرها، به‌ویژه اولیگونوکلئوتیدها، برمی‌گردد. سامانه‌های واکنشی در دسترس تجاری در اواسط دهه ۸۰ در مقیاس وسیع، در اصل برای سنتز پیتیدها و سایر اولیگومرها به بازار عرضه شدند [۱]. پس از آنکه المان (Ellman) در سال ۱۹۹۲ در مقاله‌ای در مجله JACS ارزش شیمی فاز جامد را برای سنتز مواد غیر اولیگومری به اثبات رساند [۹]، مشخص شد، برای امکان‌پذیر ساختن ایجاد گستره وسیع‌تری از شرایط واکنش در مقایسه با شرایط مورد نیاز برای سنتز پیتید، دستگاه‌های سنتز مربوط باید اصلاح شوند. از اواسط دهه ۹۰ به تدریج تجهیزات جدیدی به بازار عرضه شدند. این دستگاه‌ها گرمایش و سرمایش ظرف‌های واکنش را می‌سرساختند و طایه‌دار سامانه‌های کاملاً خودکار امروزی شدند [۱]. پیش‌رفتهای اخیر در این زمینه واقعاً تحسین‌برانگیز است. سامانه‌های امروزی قابلیت انجام گستره وسیعی از فعالیت‌ها را در شرایط مختلف دارند. در برخی از این دستگاه‌ها همه فعالیت‌هایی که یک شیمیدان در طول واکنش انجام می‌دهد، از قبیل ریختن قطره قطره واکنشگرها، افزایش جامدات (به شکل دوغاب)، بازروانی و غیره به‌طور خودکار انجام می‌گیرد. برخی از این دستگاه‌ها قابلیت انجام تا ۱۹۲ واکنش را به‌طور همزمان، بدون مراقب و به‌شكل مداوم به‌وسیله کنترل کامپیوترا دارند [۱].

چرا به خودکارسازی نیاز است؟

ادعای عجیبی در باره خودکارسازی در آزمایشگاه‌های شیمی دارویی عنوان می‌شود که روبات‌ها ۲۴ ساعت در روز و ۷ روز هفته کار می‌کنند و هرگز دچار اشتباه نمی‌شوند. این رویاها دست‌کم در صنایع دارویی به حقیقت نپیوسته است. این دستگاه‌ها نیاز به تعمیر و سرویس دارند. افزون بر آن، به دلیل اشتباهات نرم‌افزاری، سخت‌افزاری یا خطای کاربر، گاه مشکلاتی به وقوع می‌پیوندد. ماهیت روش‌های خودکار به گونه‌ای است که وقتی اشتباهی رخداده، این اشتباه به‌طور موازی پیش می‌رود، یعنی منجر به خرابی مثلاً ۹۶ محصول می‌شود.

با این حال روش‌های اخیر مزایایی را دربردارند. با یک روبات می‌توان به عنوان مثال در زمانی به مدت ۵ سال یک واکنش را با یک دستورکار خاص بدون نیاز به مطالعه کتاب‌های قدیمی یا یک شیمیدان تکرار کرد. خودکارسازی برای کارهای تکراری

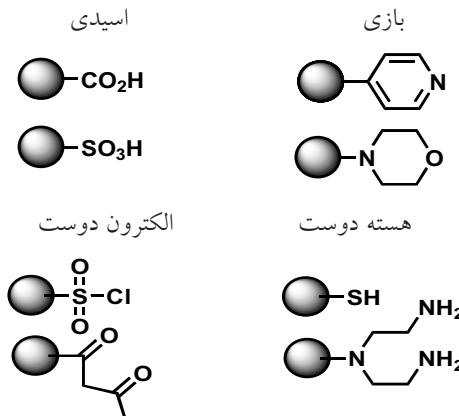

صف کردن جدا می شوند. در نهایت با جداسازی حلال، محصول خالص (اوره یا آمین) به دست می آید.

واکنشگرهای جداکننده

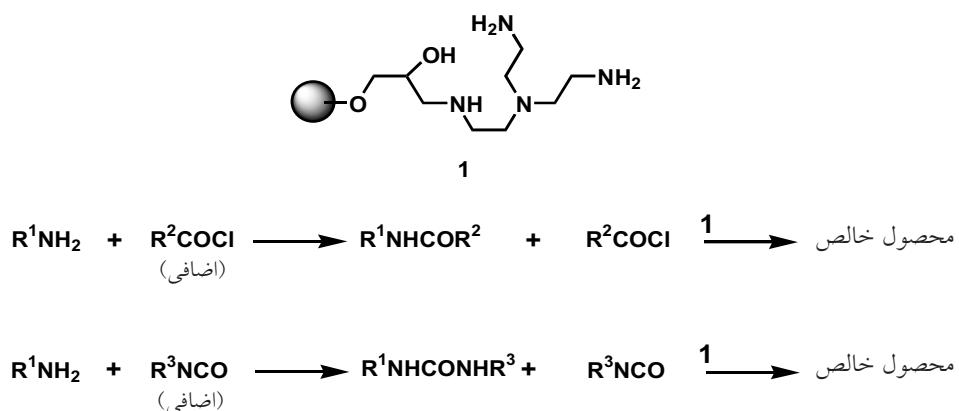
گاهی محصولات جانبی به اندازه لازم واکنش پذیر نیستند تا با زدایشگرهای پلیمری عامل دار به دام افتد. به این دلیل از ترکیبات دو عاملی محلول بسیار واکنش پذیر استفاده می شود که به واکنشگرهای SERs (sequstration enabling reagents) موسومند. این واکنشگرها مولکول های با واکنش پذیری کم را به حد واسطه ای فعالی تبدیل می کنند که به راحتی با زدایشگرها به دام افتد (شکل ۷).

مثلاً اگر در پایان واکنشی، آمین به مقدار اضافی در مخلوط واکنش وجود داشته باشد، می توان از تترافلوئوروفتالیک اسید کلرید به عنوان SER برای جداسازی آن استفاده کرد. به طور گزینشی با آمین وارد واکنش می شود. در نتیجه، می توان به سادگی با افزایش یک پلیمر عامل دار مناسب ترکیب حاصل از این واکنش را از

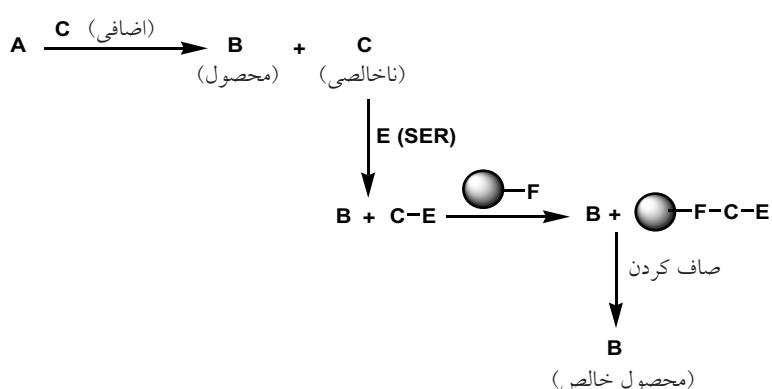

شکل ۵- انواع مختلف زدایشگرها.

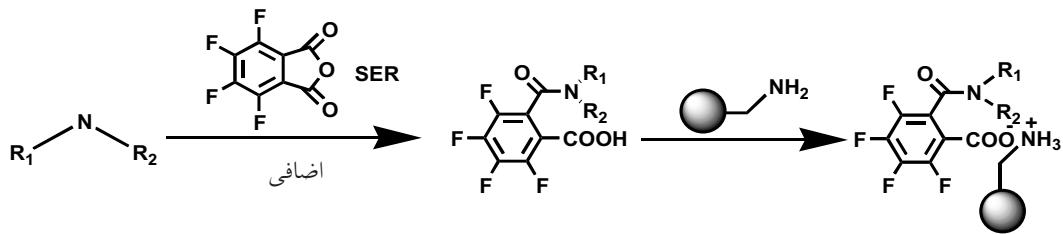
مثالی در این زمینه در شکل ۶ نشان داده شده است. در هر دو واکنش نشان داده شده، آمین با مقدار اضافی از یک واکنشگر (اسید کلرید یا ایزو سیانات) وارد واکنش می شود. پس از مصرف تمام آمین، واکنشگرهای اضافی باقیمانده به راحتی از راه افزایش رزین ۱، که در واقع سلولوز عامل دار شده است، جذب شده و با

شکل ۶- جداسازی کلرید اسید یا ایزو سیانات باقیمانده در واکنش از راه افزایش رزین زدایشگر [۷].

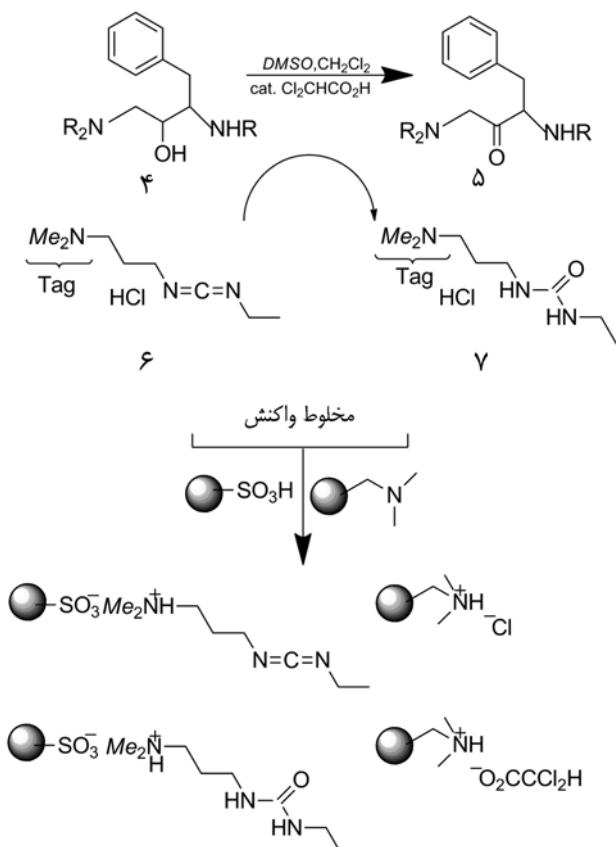
شکل ۷- کاربرد SER در خالص سازی [۷].

شکل ۸- مثالی از کاربرد SER در سنتز [۶].

فناوری کیسه چای

در واکنش‌هایی که از واکنشگرهای پلیمری استفاده می‌شود، می‌توان همچنین فناوری کیسه چای (tea bags technology) (Seebach) [۱۱] توسعه یافته گرفت. در این روش که توسط زیباخ (Seebach) (Ziebach) [۱۱] توسعه یافته است، واکنشگر پلیمری در داخل کیسه‌ای از جنس الیاف نایلونی ریخته می‌شود. کیسه میان دو پنجره مشبك شیشه‌های ساندویچ شده و در مخلوط واکنش همچون یک کیسه چای آبیزان می‌شود (شکل ۱۱). زیباخ از این روش برای اتیل دار کردن آلدهیدها استفاده کرده است. با این روش ۲۰ آلدهید مختلف بدون تعویض کیسه اتیل دار شدند (شکل ۱۲).

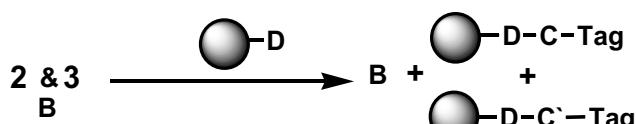
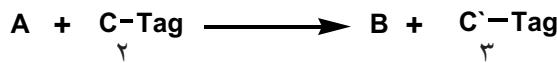
شکل ۱۰- استفاده از واکنشگر برچسبدار ۶ در اکسایش الکل‌ها و خالص‌سازی محصول با رزین [۷].

مخلوط واکنش جدا کرد (شکل ۸).

واکنشگرهای برچسب‌دار

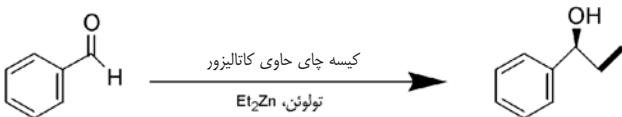
به کارگیری واکنشگرهای برچسب‌دار (tagging reagents)، رهیافت دیگری برای خالص‌سازی ترکیبات دلخواه است. واکنشگرهای برچسب‌دار، ترکیباتی محلول با گروه عاملی خاصی (برچسب) هستند که بر واکنش‌پذیری آنها موثر نیست. پس از پایان واکنش، زدایشگری به مخلوط واکنش افزوده می‌شود که با این گروه عاملی واکنشگر برچسب‌دار، که در طول واکنش دست نخورده باقیمانده است، وارد واکنش می‌شود (شکل ۹). بدین ترتیب، با جداسازی واکنشگر برچسب‌دار، محصول نهایی خالص‌سازی می‌شود.

برای مثال، ترکیب ۶ برای اکسایش الکل‌ها به کار گرفته شده است (شکل ۱۰). این ترکیب دارای یک گروه عاملی آمین است که نقشی در واکنش اکسایش ندارد و در طول واکنش دست نخورده باقی ماند. پس از اتمام واکنش، با اضافه کردن مخلوطی از رزین‌های اسیدی و بازی می‌توان واکنشگر مصرف شده ۷ و نیز شرکت نکرده در واکنش ۶ را از راه همان گروه عاملی آمین (برچسب) جدا کرد. رزین بازی، HCl را خشی کرده و همچنین دی‌کلرواستیک اسید را از مخلوط واکنش می‌زداید. رزین سولفونیک اسید، ترکیبات ۶ و ۷ را از مخلوط واکنش جدا می‌کند. از آنجا که دو رزین اسیدی و بازی در کار یکدیگر تداخل ایجاد نمی‌کنند، می‌توان هر دو رزین را در یک مرحله اضافه کرد.

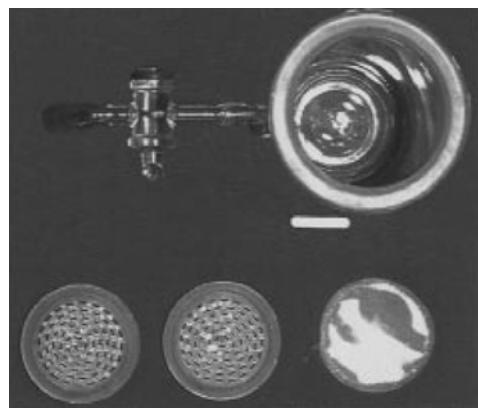

شکل ۹- کاربرد واکنشگرهای برچسب‌دار در خالص‌سازی [۷].

شکل ۱۲- افزایش Et₂Zn به الدهید با "کیسه چای" حاوی پلیمر.
هر کیسه ۲۰ بار استفاده شده است [۱۱].

سامانه‌های جریانی
ماهیت ذره‌ای واکنشگرها و کاتالیزورهای پلیمری این امکان را فراهم می‌آورد تا واکنش از راه جریان پیوسته واکنش‌دهنده‌ها از میان یک بستر جامد انجام گیرد [۱۳-۱۵]. در این روش، محلولی از مواد اولیه به داخل ستون حاوی بستر وارد می‌شود و از میان آن جریان می‌یابد. در نهایت، محلول در یک مخزن جمع‌آوری می‌شود.

برخی از مزایای این روش به شرح زیر است [۱۴]:

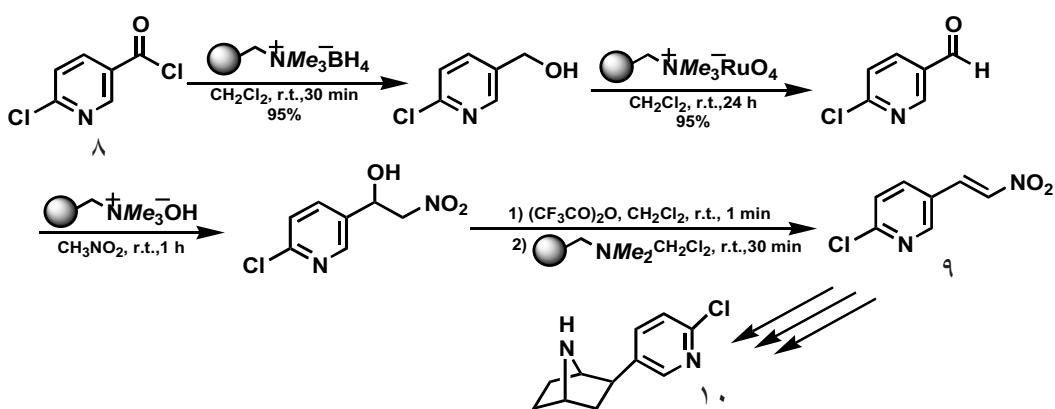
- به استحصال و خالص‌سازی در پایان واکنش نیازی نیست یا حداقل آن مورد نیاز است.
- بستر به هنگام استفاده دچار آسیب فیزیکی نمی‌شود، برای مثال، نسبت به هنگامی که از همزن معنatreیسی استفاده می‌شود.
- بنابراین انتظار می‌رود، عمر مفید آنها بیشتر باشد.
- خودکارسازی نسبتاً آسان است.
- تولید پیوسته حتی در مقیاس زیاد امکان‌پذیر است.

شکل ۱۴ مثالی را در این زمینه نشان می‌دهد [۱۶] که در واقع، اولین سنتز چندمرحله‌ای از یک ترکیب طبیعی است که در آن از سامانه‌های جریانی بهره‌گیری شده است. در این سنتز، نیازی به جداسازی هیچ یک از حداوستها نیست. افزون بر این، هیچ‌گونه

شکل ۱۱- برخی از وسایل استفاده شده در روش کیسه چای. "کیسه چای" (راست) میان دو پنجره مشبك شیشه‌ای (چپ) ساندویچ می‌شود [۱۱].

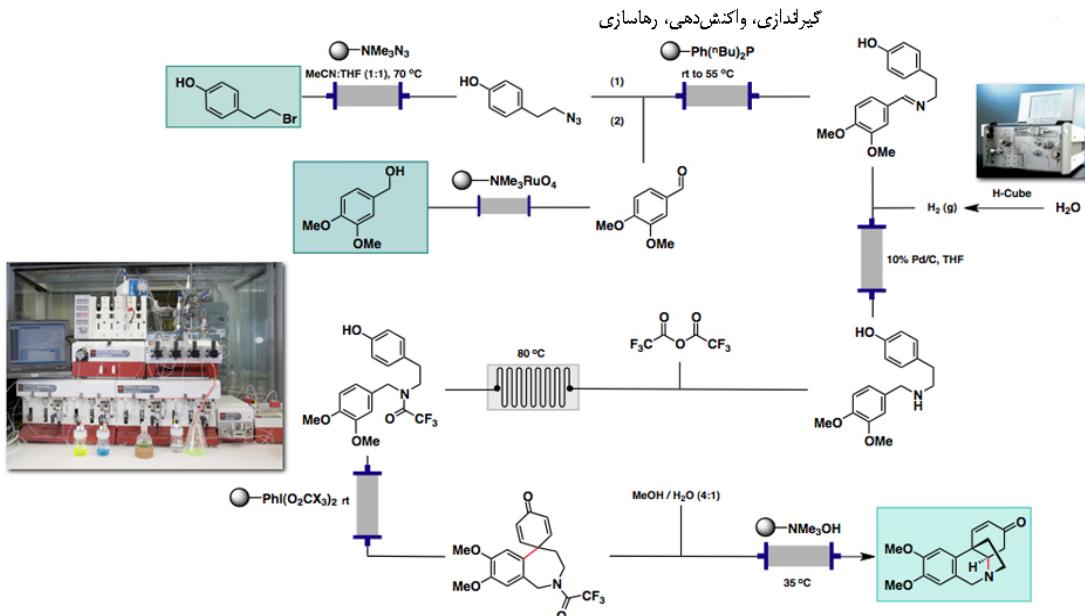
این روش در سنتز اپیباتیدین ۱۰ (Epibatidine 10) به کار گرفته شده است (شکل ۱۳) [۱۲]. این ترکیب یک تسکین دهنده درد و بیهوده‌کننده قوی است که از بدن گونه‌ای از وزغ در اکوادور جدا شده است.

نکته اهمیت در این سنتز چندمرحله‌ای آن است که در هیچ مرحله‌ای از کروماتوگرافی برای خالص‌سازی استفاده نشده و خلوص محصول نهایی بسیار زیاد است. در ۵ مرحله ابتدا ای از سنتز، یعنی از کلریداسید ۸ تا نیتروآلکن ۹، از کیسه‌های پر شده از پلیمرهای عامل‌دار مختلف استفاده شده است. در این ۵ مرحله، واکنش در یک ظرف انجام می‌شود. وقتی واکنشی کامل شد، کیسه بیرون آورده شده و پس از شست و شو با کیسه بعدی جایگزین می‌شود. همان طور که از دو مثال اخیر هویداست، مزیت این روش در حذف مرحله خالص‌سازی است.

مخلوط اگزو و اندو به نسبت ۳:۱

شکل ۱۳- کاربرد فناوری کیسه چای در سنتز کامل اپیباتیدین [۱۲].

شکل ۱۴- کاربرد سامانه‌های جریانی در سنتزهای چند مرحله‌ای [۱۶].

ستز بود. سامانه‌های خودکار در واقع برای سنتزهای سریع مجموعه‌ای از ترکیبات توسعه یافته‌اند. هر چند باید توجه داشت، سنتز باید طوری طراحی شود که با این دستگاه‌ها قابل انجام باشد. بی‌شک از روش‌هایی که موجب کاهش یا عدم نیاز به مراحل وقت‌گیر استحصال پایانی و خالص‌سازی در یک سنتز می‌شود، کاربرد واکنشگرهای پلیمری است. در این روش‌ها، می‌توان از استخراج و خالص‌سازی با ستون کروماتوگرافی اجتناب کرد، بنابراین روبات‌ها می‌توانند همه عملیات را در زمانی کوتاه انجام دهند [۱۵-۷]. برای مثال، اخیراً سنتز مجموعه‌ای از برخی مشتقات اکسادیازول‌ها و تیادیازول‌ها گزارش شده است (شکل ۱۵) [۱۸]. این ترکیبات در کشاورزی و داروسازی دارای ارزش هستند. برای تولید سریع این مجموعه ترکیبات، هم‌زمان از دو روش واکنشگرهای جامد و ماکروویو استفاده شده است. با این شیوه، ۱۵۰۰۰ ترکیب با بازده و خلوص زیاد سنتز شده‌اند.

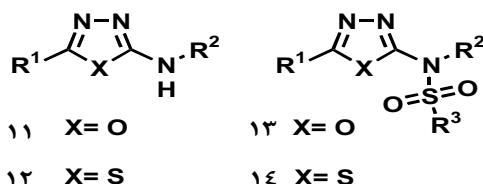
کاربرد واکنشگرهای پلیمری در سنتز کامل ترکیبات طبیعی

ستز ترکیب طبیعی و ضدتومور اپوتیلون (Epothilone C) (C) توسط استیون لی (S. Ley)، نمایشی بی‌نظیر از قابلیت‌های این‌گونه روش‌هاست (شکل ۱۶) [۱۹]. در این روش سنتزی، از انواع واکنشگرهای پلیمری به منظور اجتناب از خالص‌سازی با ستون و استحصال با آب بهره‌گیری شده است. افزون برآن، واکنش‌های به

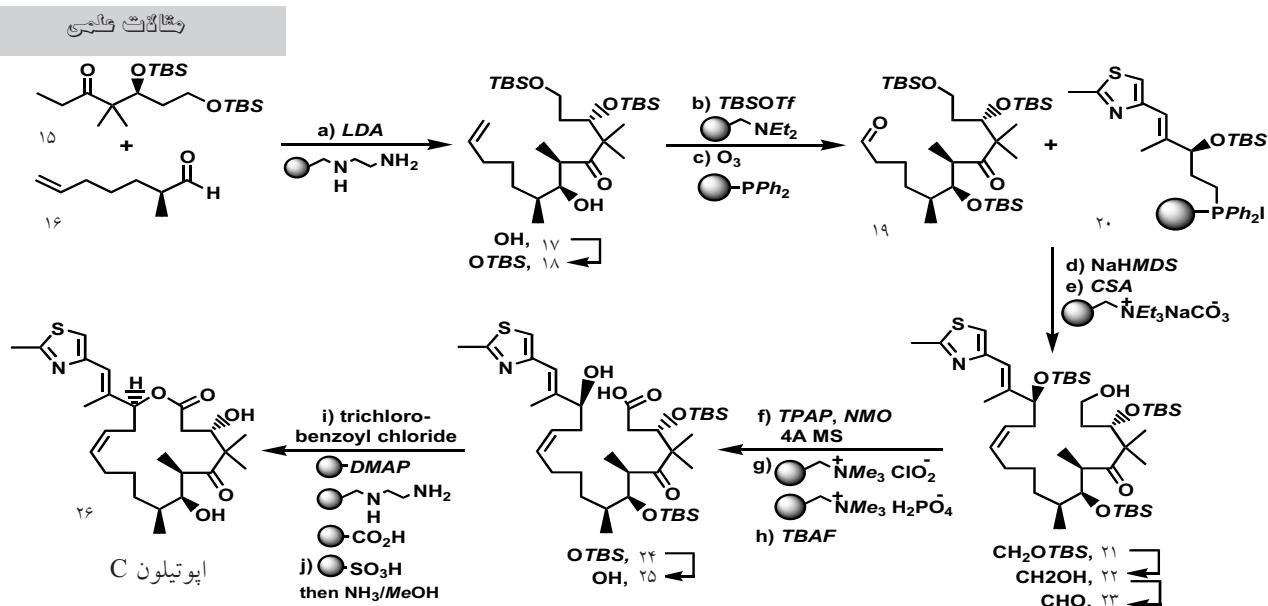
تفطیر، تبلور یا خالص‌سازی با ستون در کل سنتز انجام نمی‌شود. زمان صرفه‌جویی شده در این روش، در مقایسه با روش‌های معمول قابل توجه است. مثال‌های بیشتری در این زمینه در مرجع ۱۷ آورده شده است.

کاربرد واکنشگرهای پلیمری در فرایندهای خودکار

ترکیبی از بدن یک جاندار در جنگل‌های آمازون یا گونه‌ای آبری در اعماق دریا جدا می‌شود. بررسی‌های اولیه حاکی از مثلاً خواص دارویی این ترکیب است. شرکت‌های دارویی وارد میدان می‌شوند. آنها می‌خواهند همه مشتقات، شاید چیزی حدود ۱۰۰۰ تا ۱۰۰۰۰ می‌شوند. این ترکیب را سنتز و بررسی کنند. این بررسی‌ها ممکن است ۵ سال به طول بینجامد و بارها و بارها لازم باشد، مثلاً همه ۲۰ mg این ۵۰۰ ترکیب به شکل خالص در مقادیری مثلاً حدود ۱۰۰۰ سنتز شوند. بنابراین لازم است، به فکر شیوه‌های جدیدی برای

شکل ۱۵- (۱۱)-۵-استخلاف شده-۲-آمینو-۴،۳،۱-اکسادیازول‌ها، (۱۲)-۵-استخلاف شده-۲-آمینو-۴،۳،۱-تیودیازول‌ها، (۱۳)-۵،۲-دیاستخلاف شده-۲-آمینو-۴،۳،۱-اکسادیازول‌ها و (۱۴)-۵-دیاستخلاف شده-۲-آمینو-۴،۳،۱-تیودیازول‌ها [۱۸].

شکل ۱۶- سنتز ترکیب طبیعی اپوتیلان C، نمایشی بی نظیر از قابلیت های واکنشگرهای پلیمری [۱۹].

استفاده می شوند. بهره گیری از این بسترهای پلیمری در سال های اخیر به رو شی چند منظوره برای تولید و خالص سازی سریع مجموعه ای از ترکیبات در صنایع دارویی و کشاورزی تبدیل شده است. کاربرد واکنشگرهای پلیمری به رویاهای ما برای کاهش یا حتی حذف خالص سازی با ستون و استخراج واقعیت بخشیده اند. زیرا، به راحتی می توان آنها را با صاف کردن از مخلوط واکنش زدود. هر چند، کاربردهای بیشتر در آینده در صنعت منوط به توسعه بسترهای جدید ارزان قیمت، قابل بازیافت با مقدار بارگذاری زیاد است. بنابراین، باید بسترهای جدید ساخته شوند و مورد ارزیابی قرار گیرند.

کار گرفته شده فضای گزین هستند. مثال های متعددی از این دست در وبگاه گروه پژوهشی پروفسور استیون لی در فوریه ۲۰۱۳ به نشانی <http://www.leygroup.ch.cam.ac.uk> موجود است.

نتیجه گیری

سنتزهایی که با کمک واکنشگرهای پلیمری در فاز محلول انجام می گیرند، هم اینک به طور گسترده در صنایع و محیط های علمی

مراجع

- Reader J.C., Automation in Medicinal Chemistry, *Curr. Top. Med. Chem.*, **4**, 671-686, 2004.
- Merrifield R.B., Solid Phase Peptide Synthesis. I. The Synthesis of a Tetrapeptide, *J. Am. Chem. Soc.*, **85**, 14, 2149-2154, 1963.
- Merrifield R.B. and Stewart J. M., Automated Peptide Synthesis, *Nature*, **207**, 4996, 522-523, 1965.
- Merrifield R.B., Automated Synthesis of Peptides, *Science*, **150**, 3693, 178-185, 1965.
- Ley S.V., Baxendale I.R., Bream R.N., Jackson P.S., Leach A.G., Longbottom D.A., Nesi M., Scott J.S., Storer R.I., and Taylor S.J., Multi-Step Organic Synthesis Using Solid-Supported Reagents and Scavengers: a New Paradigm in Chemical Library Generation, *J. Chem. Soc., Perkin Trans. I*, 3815-4195, 2000.
- Kirschning A., Monenschein H., and Wittenberg R., Functionalized Polymers-Emerging Versatile Tools for Solution-Phase Chemistry and Automated Parallel Synthesis, *Angew. Chem. Int. Ed.*, **40**, 650-679, 2001.
- Salimi H., Rahimi A., Pourjavadi A., Applications of Polymeric Reagents in Organic Synthesis, *Monatshefte fur Chemie*, **138**, 363-379, 2007.

8. Marshall G.R., Solid-Phase Synthesis: A Paradigm Shift, *J. Peptide Sci.*, **9**, 534-544, 2003.
9. Bunin B.A. and Ellman J.A., A General and Expedient Method for the Solid-Phase Synthesis of 1,4-Benzodiazepine Derivatives, *J. Am. Chem. Soc.*, **114**, 27, 10997-10998, 1992.
10. Tzschucke C.C., Markert C., Bannwarth W., Roller S., Hebel A., and Haag R., Modern Separation Techniques for the Efficient Workup in Organic Synthesis, *Angew. Chem. Int. Ed.*, **41**, 3964-4000, 2002.
11. Comina P.J., Beck A.K., and Seebach D., A Simple Batch Reactor for the Efficient Multiple Use of Polymer-Bound $\alpha,\alpha,\alpha,\alpha$ -Tetraaryl-1,3-dioxolane-4,5-dimethanol Titanates in the Nucleophilic Addition of Dialkylzinc Reagents to Aldehydes, *Org. Process. Res. Dev.*, **2**, 18-26, 1998.
12. Habermann J., Ley S.V., and Scott J.S., Synthesis of the Potent Analgesic Compound ($\pm$)-Epibatidine Using an Orchestrated Multi-Step Sequence of Polymer Supported Reagents, *J. Chem. Soc., Perkin Trans.*, **1**, 1253-1255, 1999.
13. Hodge P., Organic Synthesis Using Polymer-Supported Reagents, Catalysts and Scavengers in Simple Laboratory Flow Systems, *Curr. Opin. Chem. Biol.*, **7**, 362-373, 2003.
14. Hodge P., Synthesis of Organic Compounds Using Polymer-Supported Reagents, Catalysts, and/or Scavengers in Benchtop Flow Systems, *Ind. Eng. Chem. Res.*, **44**, 8542-8553, 2005.
15. Jas G., and Kirschning A., Continuous Flow Techniques in Organic Synthesis, *Chem. Eur. J.*, **9**, 5708-5723, 2003.
16. Baxendale I.R., Deeley J., Griffiths-Jones C.M., Ley S.V., Saaby S., and Tranmer G., A Flow Process for the Multi-Step Synthesis of the Alkaloid Natural Product Oxomaritidine: a New Paradigm for Molecular Assembly, *Chem. Commun.*, 2566-2568, 2006.
17. http://www.leygroup.ch.cam.ac.uk/?page_id=961
18. Baxendale I.R., Ley S.V., and Martinelli M., The Rapid Preparation of 2-Aminosulfonamide-1,3,4-oxadiazoles Using Polymer-Supported Reagents and Microwave Heating, *Tetrahedron*, **61**, 5323-5349, 2005.
19. Storer R.I., Takemoto T., Jackson P.S., Brown D.S., Baxendale I.R., and Ley S.V., Multi-Step Application of Immobilized Reagents and Scavengers: A Total Synthesis of Epothilone C, *Chem. Eur. J.*, **10**, 2529-2547, 2004.